

Ogłoszenia parafialne

- Dzisiaj rozpoczynamy Nowy Rok Liturgiczny i Adwent. Z racji adwentu zapraszamy wszystkich na roraty, które będziemy odprawiać codziennie o godz. 6:30. Dzieci prosimy o przygotowanie lampionów i przyniesienie serduszek z papieru z wypisanym imieniem i nazwiskiem, będzie bowiem można wylosować jakąś niespodziankę. Zapraszamy także na „Roraty dla zabieganych”. Są one okazją do pogłębionego przygotowania się do świąt dla tych, którzy poszukują chwili zatrzymania w naszym pędzącym świecie. Będą się one odbywały w adwentowe piątki o godz. 20:00. Zapraszamy także na adwentowe nieszpory, zwane Lucenariami. Odprawiamy je w każdą sobotę adwentu o godz. 17:30. Prosimy o przyniesienie świec.
- Tradycyjnie w I niedzielę adwentu rozpoczynamy Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom. Świece są do nabycia w naszym kiosku parafialnym. Zachęcamy również do włączenia się w świąteczną akcję „Paczka dla potrzebującego”. Przy zakrystii został wystawiony koszyk z napisem „Jałmużna adwentowa”. Zebrane w ten sposób środki przeznaczymy na zakup świątecznych paczek dla najuboższych naszych parafian.
- W tym tygodniu przypada I czwartek, piątek i I sobota miesiąca:
- - w czwartek tradycyjnie Adoracja Najświętszego Sakramentu po Mszy Świętej wieczornej i okazja do spowiedzi do godz. 21:00.
- w piątek spowiedź dla dzieci od 16:30; Msza Święta o godz. 17:00. Młodzież oraz „zabieganych” zapraszamy o godz. 20:00. Kapłani odwiedzą także chorych z posługą sakramentalną. W pierwszy piątek kontynuować będziemy dodatkową indywidualną adorację Najświętszego Sakramentu w intencji pokoju na świecie od 21:00 do 24:00.
- w sobotę zapraszamy na Mszę Świętą o godz. 12:00 a następnie na wspólny różaniec.
- W przyszłą niedzielę podczas Mszy Świętej o godz. 11:00 odbędzie się błogosławieństwo medalików dzieci przygotowujących się do I Komunii Świętej.

Jak dobrze podjąć postanowienie adwentowe?

Adwent to czas oczekiwania, ale także czas decyzji. Wielu z nas w tym okresie pragnie coś w swoim życiu uporządkować, coś odłożyć, coś podjąć. Dobre postanowienie adwentowe może stać się narzędziem łaski, które przygotowuje nasze serca na przyjście Pana. Warto jednak podjąć je mądrze:

1. Postanowienie powinno być realne. Adwent nie jest czasem tworzenia planów niemożliwych. Postanowienie ma być osiągalne, choć wymagające. Nie chodzi o wielkie czyny, ale o wierność w małych krokach.
2. Postanowienie ma być konkretne. „Będę lepszy” czy „będę więcej się modlić” to za mało. Konkretnie ratuje nas przed zniechęceniem. Lepiej powiedzieć: „odmówię codziennie jedną dziesiątkę różańca”, „przeczytam fragment Ewangelii”, „raz dziennie powiem komuś dobre słowo”. Konkretnie można sprawdzić.
3. Postanowienie powinno być moje. Nie wybieramy czegoś, bo inni tak robią. Bóg działa w naszym życiu tu i teraz. Postanowienie musi odpowiadać naszej drodze, naszym siłom, a czasem, naszej słabości. Św. Teresa z Lisieux mówiła, że świętość polega na przyjęciu swojej małości i pozwoleniu, by Bóg w niej działał.
4. Postanowienie musi prowadzić do celu. A cel jest jeden: spotkanie z Jezusem. Właśnie dlatego Adwent jest czasem szczególnym. Postanowienie ma otworzyć nas na światło, pomóc zobaczyć życie takim, jakie jest, w rytmie zwykłych dni, obowiązków, zmęczenia. To w tej codzienności Bóg chce nas spotkać.
5. Warto korzystać ze wsparcia innych. Wspólne podejmowanie wysiłku, powiedzenie komuś o swoim postanowieniu czy prośenie o pomoc w wytrwaniu umacnia naszą wierność. Kościół jest wspólnotą, także w drodze do świętości.

Co daje nam dobre postanowienie adwentowe?

Dobrze przeżyte postanowienie nie jest „zadaniem do odhaczenia”. Ono ma moc przemieniać serce: uczy wytrwałości i odpowiedzialności, pomaga walczyć z duchową ospałością i zniechęceniem, buduje w nas zdrową dyscyplinę, odkrywa na nowo wartość codzienności, Wykonanie postanowienia lub szczerą próbą wykonania, sprawia, że Duch Święty w nas pracuje. On nie oczekuje od nas nadzwyczajnych czynów, lecz serca, które trwa przy Nim w małych, wiernych krokach. To właśnie codzienność, z całym swoim trudem i zwykłością, staje się miejscem naszego wzrostu.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowywany przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobną ofiarą złożoną młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stolczyk, ks. Michał Czyż, Ks. Wiktor Szponar, Daria Potocka, Ola Pszczołkowska, Oliwier Drzymański, Sebastian Mróz, Weronika Żbikowska, Gracja Elgert, Krzysztof Marszałec, Julia Piotrowska, Bartłomiej Starosta, Prace zespołu koordynuje: ks. Michał Czyż.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.
Numer konta: 41 1240 1242 1111 0000 1588 4080 - biuletyn

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

10-LECIE BIULETYNU

Nr 9 (397) / 2025 30 listopada 2025 r.

I Niedziela Adwentu

Młodzi o Ewangelii

Powtórne przyjście Pana Jezusa zaskoczy świat, ale nie Jego uczniów, którzy czuwają. Czasami zbyt mocno koncentruję się na rzeczach przyziemnych. Martwię się sprawami, na które nie mam wpływu. Będąc w ciągłym pędzie, zapominam o tym, by czuć. Zapominam, aby każdego dnia wypatrywać Pana. Za każdym razem, gdy zauważam, że moje życie bardziej przypomina bieg niż czuwanie, zwyciężam. Wtedy mogę się zatrzymać, wyciszyć i w sercu zawołać: „Marana tha!”. Moje czuwanie nie musi być czymś spektakularnym. Nie chodzi o to, abym porzucił całe swoje dotychczasowe życie i siedząc w bezruchu, dniem i nocą oczekiwał Pana. Chodzi o czuwającą postawę serca, dzięki której pamiętam o Nim we wszystkich codziennych obowiązkach. Skupiam się na Jego obecności i trwam przy Nim w każdej swojej codzienności. Czy w rozpoczynającym się okresie adwentu planuję „trenować” czuwającą postawę serca?

od

WSPÓLNY MIANOWNIK

Koniec świata z „podniesioną głową”

I czytanie: Ten fragment Księgi Jeremiasza należy do tzw. „Księgi Pocieszenia” i jest obietnicą Boga skierowaną do Izraela i Judy. Bóg mówi, że nadchodzą dni, w których wypełni obietnice dane Izraelowi i Judzie. To podkreśla Jego wierność – nawet jeśli lud doświadczał upadku i niewoli, Boże słowo pozostaje pewne. „Latorośl sprawiedliwa” W tekście pojawia się obraz „latorośli sprawiedliwej” (hebr. šemaḥ šaddīq), czyli potomka z rodu Dawida. To mesjańska zapowiedź – ktoś, kto będzie panował jako król, działając sprawiedliwie i zgodnie z Bożym prawem.

Psalm: Psalm 25 jest modlitwą ufności i pokuty – psalmista (Dawid) zwraca się do Boga o prowadzenie, przebaczenie grzechów i wybawienie z niebezpieczeństw, podkreślając, że Pan uczy pokornych i okazuje miłosierdzie tym, którzy trwają w Jego przymierzu.

II czytanie: W Pierwszym Liście do Tesaloniczan św. Paweł wzywa nas do przestrzegania przykazań, stawiania się coraz doskonalszymi oraz świętymi. To ważne przypomnienie na początek adwentu.

Ewangelia: Adwent przygotowuje nas na przyjście (łac. advenio) Jezusa podczas świąt Bożego Narodzenia. Jego pierwsza część skupia się jednak na ponownym przyjściu Jezusa na końcu czasów. Pomimo „trwogi narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy” mamy dumnie „podnieść głowę” i wypatrywać Pana. Koniec świata nie jest więc dla chrześcijan powodem do strachu, lecz dumy.

xws

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 2, 1-5

Pokój królestwa Bożego

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Widzenie Izajasza, syna Amosa, dotyczące Judy i Jerozolimy: Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stać będzie mocno na szczycie gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną, mnogie ludy pójdą i rzekną: «Chodźcie, wstąpmy na górę Pańską, do świątyni Boga Jakuba! Niech nas nauczycy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami. Bo Prawo pochodzi z Syjonu i słowo Pańskie – z Jeruzalem». On będzie rozjemcą pomiędzy ludami i sędzią dla licznych narodów. Wtedy swe miecze przekują na lemiesz, swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny. Chodźcie, domu Jakuba, postępujemy w światłości Pańskiej!

Oto Słowo Boże.**PSALM RESPORSORYJNY**

Ps 122 (121), 1b-2. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 1bc)

Idźmy z radością na spotkanie Pana.

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *

«Pójdziemy do domu Pana».

Już stoją nasze stopy *

w twoich bramach, Jeruzalem.

Idźmy z radością na spotkanie Pana.

Do niego wstępują pokolenia Pańskie, *

aby zgodnie z prawem Izraela wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie, *

trony domu Dawida.

Idźmy z radością na spotkanie Pana.

Proście o pokój dla Jeruzalem: *

Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.

Niech pokój panuje w twych murach, *

a pomyślność w twoich pałacach.

Idźmy z radością na spotkanie Pana.

Ze względu na moich braci i przyjaciół *

będę wołał: «Pokój z tobą!»

Ze względu na dom Pana, Boga naszego, *

modlę się o dobro dla ciebie.

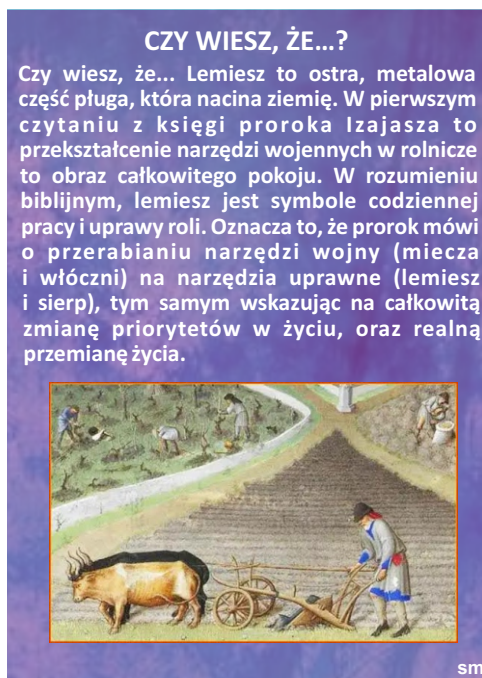
Idźmy z radością na spotkanie Pana.**DRUGIE CZYTANIE**

Rz 13, 11-14

Zbliża się nasze zbawienie

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: Rozumieście chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu. Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas niż wtedy, gdy uwierzyliśmy. Noc się posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła! Żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w hulankach i pijatykach, nie w rozpuszceniu i wyuzdaniu, nie w kłótni i zazdrości. Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się zbytnio o ciało, dogadzając żądzom.

Oto Słowo Boże.**ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ**

Ps 85 (84), 8

Alleluja, alleluja, alleluja.

Okaż nam, Panie, łaskę swoją

i daj nam swoje zbawienie.

Alleluja, alleluja, alleluja.**EWANGELIA**

Mt 24, 37-44

Potrzeba czujności w oczekiwaniu na przyjście Chrystusa

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jak było za dni Noego, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego. Albowiem jak w czasie przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali aż do dnia, kiedy Noe wszedł do arki, i nie spostrzegli się, aż przyszedł potop i pochłonął wszystkich, tak również będzie z przyjściem Syna Człowieczego. Wtedy dwóch będzie w polu: jeden będzie wzięty, drugi zostawiony. Dwie będą mleć na żarnach: jedna będziejwzięta, druga zostawiona. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie. A to rozumieście: gdyby gospodarz wiedział, o jakiej porze nocy nadejdzie złodziej, na pewno by czuwał i nie pozwoliłby włamać się do swego domu. Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie».

Oto Słowo Pańskie.**Z życia Lux Cordis**

Ames: Na poniedziałkowym spotkaniu wysłuchaliśmy konferencji księdza Wiktora dotyczącej kary śmierci. Ten trudny i kontrowersyjny temat omówiliśmy przez pryzmat Pisma Świętego oraz nauczania Kościoła Katolickiego. Dowiedzieliśmy się, jak wyglądają statystyki oraz obecna sytuacja związana z karą śmierci na świecie. Spotkanie zakończyliśmy Adoracją Najświętszego Sakramentu w kaplicy.

DA: Na cotygodniowym niedzielnym spotkaniu po Mszy Świętej na 20:00, w kaplicy przy wystawionym Najświętszym Sakramencie przeżyaliśmy Namiot Spotkania, czyli kontemplowaliśmy Słowo Boże i trwaliśmy na adoracji. Natomiast na wtorkowym spotkaniu po pięknej adoracji udaliśmy się do salki na plebani, gdzie czekała na nas druga część spotkania. Ks. Maciej przygotował dla nas bardzo wartościowy i szeroki wykład dotyczący osób LGBT oraz podejścia Kościoła do homoseksualizmu. Zaczęliśmy od historycznych ujęć tego tematu, aż po współczesne spojrzenie Kościoła i to, jak kształtuje się ono w kontekście dialogu, duszpasterstwa i wrażliwości na człowieka. Mogliśmy zadać pytania, wyrazić swoje wątpliwości i podzielić się refleksjami. To spotkanie było dla wielu z nas niezwykle rozwijające, pomogło nam uporządkować wiedzę, spojrzeć szerzej i z większym zrozumieniem na ten temat.

WM: Na wtorkowym spotkaniu uczestniczyliśmy w integracji poprowadzonej przez jedną z naszych wspólnotowiczek – Monikę. Gry integracyjne i luźna forma spotkania pozwoliły nam lepiej się poznać z nowymi osobami, które przyszły do nas po weekendowych rekolekcjach dla kandydatów do bierzmowania. Był to świetny czas przepełniony śmiechem i zabawą. Na zakończenie zaśpiewaliśmy Apel Jasnogórski i odmówiliśmy modlitwę wspólnoty, dziękując za ten wieczór.

WMM: Nasze ostatnie spotkanie rozpoczęliśmy Mszą Świętą w kaplicy w intencji zmarłych z naszych rodzin. Po tak spędzonej godzinie udaliśmy się do salki, gdzie przez kolejną godzinkę spędziliśmy wspólnie czas przy ciepłej herbacie i grach. Ten wieczór pozwolił nam pięknie i spokojnie zakończyć nasz tydzień.

wz, ge, km, jp

